

فرهنگی

پنجشنبه ۱۱ بهمن ۱۳۹۷ / شماره ۳۴۳

اخبار

نشریه ای‌تالیایی:

به کشور زیبای ایران سفر کنید

یک نشریه تخصصی گردشگری ایتالیا در گزارشی از جاذبه های توریستی کشورمان، به خوانندگان خود توصیه کرد؛ به کشور زیبای ایران سفر کنند. به گزارش ایرنا، نشریه آنلاین Siviaggia روز سه شنبه نوشت:ایران کشور بسیار زیبایی است که به یقین ارزش سفر و دیدن راه حتی برای زنان دارد. سفر به ایران یک سفر فرهنگی محسوب می شود.

این نشریه به دلایل ضرورت سفر به ایران اشاره کرد و افزود: در این سفر می توان از آثار ایران باستان با عمارت های هزار و یک شب و مساجد غنی از کاشی های زیبا و بازارهای باشکوه دیدن کرد. آبادی ها در کویر، باغ ها، سایت های باستانی، مناظر باشکوه و بسیاری جاذبه های دیگر برای سفر به ایران وجود دارد. حتی زنان نیز می توانند با یکدیگر به این کشور سفر کنند.آنهایی که به ایران سفر کرده اند عقیده دارند که هیچ جای نگرانی برای سفر به ایران نیست و این کشور از سطح امنیت خوبی برخوردار است. بنا به این گزارش، ایران مقصد گردشگری ارزان قیمت است؛ زیرا نرخ تسعیر پول محلی ریال برای گردشگران خارجی بسیار ارزان تمام می شود و برای مثال سه نفر می توانند با هزینه کرد ۴ یورو شام بخورند البته قیمت های متفاوت برای گردشگران وجود دارد. این نشریه توصیه کرد:در ایران کارت های اعتباری بین المللی کار نمی کنند و فقط می توان پول نقد هزینه کرد و اینکه برای سفر به این کشور بهتر است به یک آژانس مسافرتی مراجعه کرد. نشریه ایتالیایی افزود: ایران کشوری بکر برای سفر است و ایرانی ها بسیار خون گرم هستند و با اینکه تعداد کمی انگلیسی صحبت می کنند اما همیشه آمادگی کمک به گردشگران خارجی را دارند. فصل بهار بهترین فصل برای سفر به ایران در این گزارش توصیه شده است؛ زمانی که هوای بسیار خوبی وجود دارد.

سروش‌ت روز مجسمه در ایران

تنها پنج سال از تعیین یک روز جهانی برای مجسمه می‌گذرد، گرچه که در همان سال قرار بود روزی برای مجسمه در ایران هم تعیین شود ولی به دلیل اختلاف نظرهایی که وجود داشت تا امروز تاریخ مشخصی به نام مجسمه در تقویم ایران ثبت نشده است. هرچند مدیر انجمن مجسمه‌سازان این نوید را داده که امسال قصد دارند روزی را برای مجسمه در ایران در نظر بگیرند.

همه ساله در آخرین شنبه ماه آوریل که در تقویم ما مصادف است با هشتم اردیبهشت،روز مجسمه در جهان جشن گرفته می‌شود.

روز جهانی مجسمه‌سازی یک جشن سالانه برای مجسمه و مجسمه‌سازی است. این روز توسط سازمان جهانی مجسمه‌سازی با هدف افزایش آگاهی، درک و لذت بردن از مجسمه‌سازی در جوامع مختلف سراسر جهان پایه‌گذاری شد.

در افتتاح اولین روز جهانی مجسمه در سال ۲۰۱۵ بیش از ۵۰ رویداد و نمایشگاه در ۱۲ کشور مختلف از جمله سوئیس، چین، آلمان، انگلستان، استرالیا، اتریش، کانادا، اسپانیا، نیوزلند و آمریکا برگزار شد با این تفاوت که در سال دوم ۲۰ کشور به تعداد قبلی کشورها در سال اول اضافه شد و همچنین تعداد رویدادها این بار به ۲۰۰ رسید.

سال گذشته میلادی (۲۰۱۸) چهارمین سالروز مجسمه‌سازی باشکوه‌تر از هر دوره قبلی اجرا شده به گونه‌ای که بیش از ۶۰۰ سازمان از ۴۵ کشور جهان در این روز جهانی هنر شرکت کردند.

همه این رویدادها در حالی در جهان برگزار شده که از سال ۹۳ که قرار بود به پیشنهاد انجمن مجسمه‌سازان ۱۲ مهر ماه در تقویم رسمی روز مجسمه در نظر گرفته شود، هنوز این تصمیم به سرانجام نرسیده است. ۱۲ مهر ماه سالروز تولد ابوالحسن خان صدیقی، از بزرگترین مجسمه‌سازان ایران است.

اما در تاریخ هفتم بهمن ماه امسال، عباس مجیدی (مدیر انجمن هنرمندان مجسمه‌ساز ایران) در نشستش بیان کرد که قصد دارند روزی را برای مجسمه در نظر بگیرند ولی هنوز تصمیم قطعی درباره تاریخ آن نگرفته‌اند.

همچنین مجیدی به ایسنا گفت: هنوز در انجمن به نتیجه نرسیده‌ام که تولد انجمن مجسمه‌سازان را به عنوان روز مجسمه در نظر بگیریم یا تاریخ تولد یکی از بزرگان عرصه مجسمه‌سازی ایران. خودمان ترجیح می‌دهیم که تولد انجمن را برای این روز در نظر بگیریم ولی با این حال قصد داریم هم‌زمان با جشنی که در اوایل اسفند برای انجمن می‌گیریم، تاریخ اصلی روز مجسمه را اعلام کنیم.

او همچنین درباره ضرورت نام‌گذاری روزی به نام مجسمه‌سازی در ایران گفت: عمده‌ترین دلیل تعیین یک روز ملی برای مجسمه‌سازی این است که به پهنانه این روز، هنرمندان مختلف این عرصه در یک فضای صمیمی در کنار یکدیگر جمع شوند. می‌توانیم در چنین روزی یک فضای شاد را به وجود بیاوریم؛ چراکه قطعاً یا به پهنانه زادروز تولد یک هنرمند خاص است یا پایه‌گذاری انجمن مجسمه‌سازان.

مجیدی با بیان اینکه تاریخ مجسمه‌سازی ایران به زمان مادها بازمی‌گردد، خاطر نشان کرد: مجسمه‌سازی در ایران حتی در دوره هخامنشی به خط فکری رسیده است. در دوره‌های مختلف اشکانی و یا ساسانی نیز اشکال مختلفی از مجسمه‌سازی دیده می‌شده‌اگرچه که در دوره اشکانیان مقداری تحت تأثیر یونانیان بوده ولی وقتی به ۱۴۰۰ سال قبل می‌رسیم به خاطر مسائل دینی مجسمه‌سازی به مراتب کم‌رنگ‌تر می‌شود ولی هیچوقت حضور آن حذف نمی‌شود به گونه‌ای که حتی بر روی سنگ قبرها یا کنار آنها المان‌های خاصی را می‌بینیم که شیر سنگی‌ها گواه این داستان هستند.

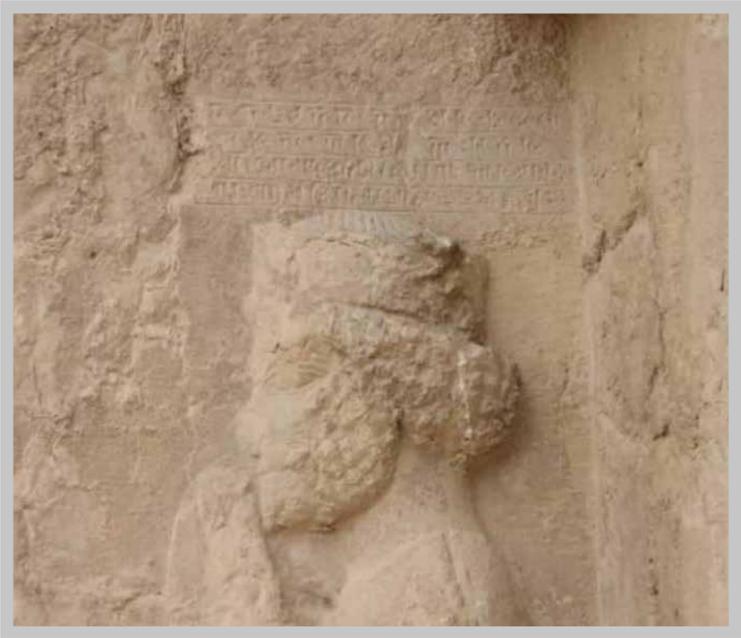
مدیر انجمن هنرمندان مجسمه‌ساز ایران در این گفت: در دوره قاجار پرداختن به مجسمه مقداری جدی‌تر می‌شود تا اینکه در اواخر دوره قاجار و شروع پهلوی یا مجسمه‌سازی جدی‌تر روبرو هستیم و با ظهور آقای صدیقی، می‌توان گفت مرز بین هنر گذشته مجسمه‌سازی ایران و مدرن شکل می‌گیرد.

برگزیدگان جایزه «ابوالحسن نجفی» معرفی شدند

برگزیدگان سومین دوره جایزه «ابوالحسن نجفی» معرفی شدند. به گزارش ایسنا، احمد اخوت برای ترجمه «اسب‌ها و آدم‌ها» نوشته ویلیام فاکنر و زینب یونسی به خاطر ترجمه «زلیخا چشم‌هایش را با باز می‌کند» نوشته گوزل یاخینا برگزیدگان سومین دوره جایزه «ابوالحسن نجفی» بودند. منوچهر بدیعی، ضیاء موحد، مهستی بحرینی، عبدالله کوثری، حسین معصومی‌همدانی، موسی اسوار و سعید رضوانی داوری جایزه ابوالحسن نجفی را بر عهده داشتند. به برگزیدگان این جایزه نشان ابوالحسن نجفی و ۱۰۰ میلیون ریال وجه نقد اهدا شد. آبتین گلکار با ترجمه رمان «آشیانه اشراف» و محمد همتی با ترجمه رمان «مارش راد تسکی» برگزیدگان دو دوره گذشته این جایزه بودند.

باستان شناس بین المللی:

کشف جدید در نقش رستم طی نیم قرن اخیر بی نظیر است

خزه و گل‌سنگ عامل پنهان ماندن کتیبه

دانشجوی دکتری ایران شناسی دانشگاه برلین در ادامه این مراسم گفت: با دادن مجوز دسترسی به اسناد مرمت و نگهداری کتیبه‌ها از سوی بنیاد پژوهش پارسه و پاسارگاد مشخص شد که این کتیبه تا سال ۱۳۸۰ زیر لایه ای از رسوبات،خزه و گل سنگ پنهان شده بود.

به گزارش ایرنا، سهیل دلشاد افزود:در سال ۸۰ و در پی مرمت نقوش برجسته این محوطه و پاکسازی رسوبات و … این نقش برجسته از زیر لایه ای که آن را پوشانده بوده بیرون آمد اما به دلیل دارا بودن ابعاد کوچک و قرار داشتن در دامنه کوه کماکان از دیدگان پنهان ماند.

وی بااشاره به اینکه کتیبه های نقش رستم در زمان هخامنشیان به رنگ آبی لاجوردی رنگ آمیزی شده بوده است، گفت: به دلیل پنهان ماندن این کتیبه در زیر لایه‌ای از رسوبات خوشبختانه هنوز در نقش رستم قرار داشت و رسوبات و جلبک‌های چند هزارساله آن را از دیدگان پنهان کرده بود به صورت اتفاقی در حین عکس‌برداری از این محوطه کشف شده است.

به گفته باستان شناسان این کشف در حوزه زبان باستان در ۵۰ سال گذشته بی نظیر است و با کشف این کتیبه باستان شناسان پی براند که شخصی از سران دربار هخامنشیان بنام پَتی شوریش در حال انجام یک حرکت آئینی به سمت داریوش شاه است.

سایه روشن‌های افتتاحیه سی و هفتمین جشنواره فیلم فجر:

روزهای برف و سرما و ساواک در سینما

شاید جذابترین بخش افتتاحیه سی وهفتمین جشنواره فیلم فجر در جنوب شهر تهران لحظه ای بود که مسعود کیمیایی هنگام تجلیل از عباس گنججوی گفت: ما با عباس روزهای سختی را گذراندم، روزهای برف و سرما و ساواک.

به گزارش خبرنگار فرهنگی ایرنا، آیین افتتاحیه سی وهفتمین جشنواره فیلم فجر شامگاه سه‌شنبه (۸ بهمن ماه) در پردیس تئاتر تهران نزدیک به فرهنگسرای خاوران در جنوب شهر برگزار شد.

از نکات جالب توجه این مراسم سخنان کیمیایی کارگردان پیشکسوت و برجسته سینمای ایران در باره گنججوی بود که گفت: فیلم های خوبی با عباس (گنجوی) کار کردیم، او بیشتر از یک منتیور سینما می داند اما علاوه بر سینما ما روزهای برف و سرما و ساواک در سینما با هم دیده ایم.

اما این آیین به دلیل برگزاری در جنوب تهران مورد استقبال کم‌رنگ هنرمندان عرصه سینما قرار گرفت، سالن پر بود اما هنرمندانی که مشهور نبودند قبل از شروع مراسم، هنرمندان عرصه سینما قبل از حضور در سالن، در جایگاهی که برای ثبت تصویر در نظر گرفته شده بود، مقابل دوربین عکاسان بر خی با زست و برخی بی زست می ایستادند و عکس می گرفتند.

آیین افتتاحیه که قرار بود ساعت ۱۸:۳۰ آغاز شود با تاخیر نیم ساعته راس ساعت ۱۹ و اجرای منصور ضابطیان آغاز شد.

وقتی تصاویر درگذشتگان سینما به نمایش درآمد، ضابطیان گفت:سال سختی برای سینمای ایران بود،فهرست بلند بالایی از سینمای ایران اکنون نیستند.

سپس برای بزرگداشت استاد عزت الله انتظامی کلیبی از نکه هایی از نقش های فراموش نشدنی استاد پخش شد و پس از آن سید عباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی،انتظامی رییس سازمان سینمایی و داروغه زاده دبیر جشنواره روی سن رفتند و از استاد مجید انتظامی فرزند استاد عزت الله انتظامی تجلیل کردند.

مجید انتظامی گفت که این روز خجسته را به دست اندرکاران سینما تبریک می گویم،امیدوارم سال پرباری برای سینما باشد، از زحمات خانه سینما قدرانی می کنم. ضابطیان مجری برنامه پس از آن گفت که از وزیر خواستیم صحبت کند اما او پاسخ داد جایی که هنرمندان هستند ما باید شنونده باشیم و سپس از حاضران خواست وزیر را تشویق کنند.

پس از آن نوبت به تجلیل از دیگر بزرگان سینما رسید، عزیزاله حمید نژاد کارگردان فیلم به یادماندی اشک سرما و سریال بانوی عمارت که به تازگی از تلویزیون پخش شد و بسیاری را پای گیرنده ها نشاند.

علیرضا شجاع بازرگنر سینما و تلویزیون که برای تجلیل از حمیدنژاد روی سن آمده بود، گفت: سال ۶۰-۶۱ بود که سیف الله داد اولین فیلمش را می ساخت من و حمیدنژاد دستیارش بودیم. آخرین مورد هم بانوی عمارت را با هم کار کردیم، که بردن نام این سریال تلویزیونی سبب تشویق حاضران شد.

وی ادامه داد: حمیدنژاد یکی از شخصیت های دوست داشتنی است مثل چتر سیاه در روز بارانی. کسی است که اگر حرفی زد می توانید روی حرفش حساب کنید. حمیدنژاد همیشه من:ت از نظر کیفی و کمی ، کارهای من آنقدر نیست که چنین

یک جایزه افتخاری برای «آنیس واردا»

بهترین اثر مستند بلند اسکار راه باید تا این فیلمساز فرانسوی رکورددار کهن‌سال‌ترین نامزد اسکار در شاخه‌های رقابتی را به نام خود ثبت کند.

«دیوید ای گودمن» رئیس انجمن نویسندگان سینمایی آمریکا گفت: جایزه افتخاری «ژان رنوار» برای «آنیس وارد» ایجاد شده است؛چرا که او یکی از پیشگامان صنعت سینما و هنرمندی انقلابی است که مسیرهای فیلمسازی را پیچیده و برای دیگران هموار کرده است. فیلم‌های او بی‌اندازه کنجکاوانه، پیچیده و چالش‌برانگیز است و مجموعه آثار وی همچنان الهام‌بخش فیلمسازان جدید است و با مخاطبان امروزی نیز ارتباط برقرار می‌کند.

برگزیدگان سومین دوره جایزه «ابوالحسن نجفی» معرفی شدند. به گزارش ایسنا، احمد اخوت برای ترجمه «اسب‌ها و آدم‌ها» نوشته ویلیام فاکنر و زینب یونسی به خاطر ترجمه «زلیخا چشم‌هایش را با باز می‌کند» نوشته گوزل یاخینا برگزیدگان سومین دوره جایزه «ابوالحسن نجفی» بودند. منوچهر بدیعی، ضیاء موحد، مهستی بحرینی، عبدالله کوثری، حسین معصومی‌همدانی، موسی اسوار و سعید رضوانی داوری جایزه ابوالحسن نجفی را بر عهده داشتند. به برگزیدگان این جایزه نشان ابوالحسن نجفی و ۱۰۰ میلیون ریال وجه نقد اهدا شد. آبتین گلکار با ترجمه رمان «آشیانه اشراف» و محمد همتی با ترجمه رمان «مارش راد تسکی» برگزیدگان دو دوره گذشته این جایزه بودند.

باستان شناس بین المللی:

کشف جدید در نقش رستم طی نیم قرن اخیر بی نظیر است

و بابلی نوشته شده است و از جنبه زبان شناسی نیز اهمیت ویژه ای دارد چون فعل‌های تازه ای به هر سه زبان باستان که به آنها نوشته شده می افزاید.

**کشف و خواندن توسط تیم ایرانی پژوهشگر مستقل در حوزه فرهنگ و زبان‌های باستانی ایران و کاشف این کتیبه در بخش پایانی این مراسم اظهار داشت: در گذشته اغلب کتیبه‌های نقش رستم و سایر میراث این محوطه را باستان‌شناسان خارجی کشف کرده اند اما کتیبه دی -ان -اف توسط تیم ایرانی کشف، خوانده و رونمایی شده است و این مساله این اثر تاریخی را متمایز می کند.

مجتبی درودی اشاره کرد: البته در خواندن و بررسی این کتیبه در روزهای گذشته باستان شناسان مطرح جهان نیز نظر داده اند اما در نهایت تمام فرایند توسط تیم ایرانی انجام شده است.

درودی به بیان نحوه کشف این کتیبه پرداخت و گفت: در حدود سه هفته گذشته برای عکاسی از نقوش برجسته محوطه نقش رستم به همراه محمدعلی مصلی نژاد یکی از فعالان فرهنگی استان فارس به این محل رفته بودم و در روزهای بعد با بررسی عکس هایی که از این محوطه با استفاده از دوربین و لنز حرفه ای گرفته بودم متوجه وجود یک کتیبه در دامنه کوه شدم.

وی ادامه داد: با بررسی های دقیق‌تر و پرسیدن نظر متخصصین امر در داخل و خارج از کشور پی بردم که این کتیبه تاکنون در هیچ محلی ثبت نشده است.

او اضافه کرد: روز دوشنبه هشتم بهمن ماه جاری نیز برای عکس برداری از این کتیبه با همکاری مسئولان میراث فرهنگی و با استفاده از جرنقیل تا نزدیکی این اثر تاریخی رفتم اما موفق به اندازه‌گیری مختصات و اندازه دقیق آن نشدیم.

بخش پایانی این نشست به پرسش و پاسخ اختصاص داشت که در آن از غیبت مسئولان حوزه میراث فرهنگی در این آیین انتقاد شد.

نقش رستم نام مجموعه‌ای باستانی در روستای زنگی‌آباد واقع در شهرستان مرودشت استان فارس است که در فاصله حدود ۶ کیلومتری تخت جمشید قرار دارد.

این محوطه باستانی یادمان‌هایی از عیلامیان، هخامنشیان و ساسانیان را در خود جای داده‌است و از حدود سال ۱۲۰۰ پیش از میلاد تا ۶۲۵ میلادی همواره مورد توجه بوده‌است. آرامگاه چهار تن از پادشاهان هخامنشی، نقش برجسته‌های متعددی از وقایع مهم دوران ساسانیان، بنای کعبه زرتشت و نقش‌برجسته ویران‌شده‌ای از دوران عیلامیان در این مکان قرار دارند.

گفت و اضافه کرد: از فیلم سازهای جوان حمایت کنید چون آنها هستند که سینمای ما را پیش می برند.

پس از این بخش، نیما مسیحا خواننده موسیقی، ترانه پروانگی را از فیلم دستهای آلوده خواند، صدا به دلیل مناسب نبوده برای موسیقی کمی آزار دهنده بود و در حالی که برنامه به پایان خود نزدیک می‌شد، برخی در همان حین که نیما مسیحا در حال خواندن بود در حال ترک سالن بودند.

او قطعه دوم را به نام وطن عشق و آزادی با هنرمندی رضا تاجبخش (نوازنده پیانو) اجرا کرد که قطعه ای گوشنواز بود.

بهمن فرمان آرا هنگام تجلیل از عباس گنججوی نیز گفت: من فقط یک دوست دارم و او عباس گنججوی است مسلماً تفاوت دوست و آشنا را می شناسید. می خواهم از ناصر تقوایی یاد کنم.

گنججوی نیز پشت میکروفون قرار گرفت و گفت: خیلی بلد نیستم حرف بزنم بویژه چنین جایی با اینهمه جمعیت. در دوره ای که من فعالیتم را شروع کردم قبل از اینکه با فرمان آرا و مسعود کیمیایی کار کنم در دوبله بودم.امروز اولین کار با ناصر (تقوایی) برابم یادآور شد.

سپس ناصر منوچ، منوچهر والی زاده،منوچهر اسماعیلی صاحبان صداهای جادویی رادیو در حالی که دستان هم را گرفته بودند برای تجلیل از خسرو خسروشاهی روی صحنه آمدند.

صدای دوست داشتنی منوچهر اسماعیلی در سالن طنین انداخت، او در حالی که از سرمای سالن می لرزید گفت: ببخشید من می لرم سرمای هستم و سپس روی صندلی نشست تا تجلیل خسروشاهی برگزار شود.

کرده، در سال ۱۹۹۲ نامزد نخل طلای کن بود، در سال ۱۹۸۵ شیر طلای ونیز را برد و در سال ۱۹۶۵ خرس نقره‌ای جشنواره برلین را به‌دست آورد.

این کارگردان زن مستقل فرانسوی از کارگردانان اصلی موج نوی سینمای فرانسه و یکی از بازماندگان این مکتب است که آثار او از جمله فیلم‌ها و عکس‌هایش با شیوه تجربی متمایز، عمدتاً بر مستندهای واقع‌گرا، مسئله فمینیسم و موضوعات اجتماعی متمرکز هستند.

مستند «واردا به روایت آنیس» جدیدترین ساخته وی است که قرار است در بخش غیررقابتی جشنواره برلین ۲۰۱۹ رونمایی شود.

«واردا» جایزه خود را روز ۱۷ فوریه (۲۸ بهمن) و در جریان مراسم اعطای جوایز سالانه انجمن نویسندگان آمریکا دریافت می‌کند.

«آنیس واردا»، کارگردان صاحب نام یونانی-فرانسوی که از او به عنوان مادر بزرگ موج نوی سینمای فرانسه یاد می‌شود،اولین فیلم بلند خود را در سال ۱۹۵۵ با نام «قطعه کوتاه» ساخت. «سواحل آنیس» نیز دیگر ساخته اوست که جایزه بهترین اثر مستند جوایز سزار را کسب کرد، او در سال ۲۰۱۱ به‌جهت خدماتش در عرصه فرهنگ و هنر فرانسه، به مقام لژیون دونور رسید.

«واردا» در سال ۱۹۶۴ جایزه سینمایی «لوفی دلوک» را کسب

بهترین اثر مستند بلند اسکار راه باید تا این فیلمساز فرانسوی رکورددار کهن‌سال‌ترین نامزد اسکار در شاخه‌های رقابتی را به نام خود ثبت کند.

«دیوید ای گودمن» رئیس انجمن نویسندگان سینمایی آمریکا گفت: جایزه افتخاری «ژان رنوار» برای «آنیس وارد» ایجاد شده است؛چرا که او یکی از پیشگامان صنعت سینما و هنرمندی انقلابی است که مسیرهای فیلمسازی را پیچیده و برای دیگران هموار کرده است. فیلم‌های او بی‌اندازه کنجکاوانه، پیچیده و چالش‌برانگیز است و مجموعه آثار وی همچنان الهام‌بخش فیلمسازان جدید است و با مخاطبان امروزی نیز ارتباط برقرار می‌کند.